ta nec dubitauit an ex teſtaméto uel ab inteſtato imo certꝰ
erat ꝙ ex teſtaméto qꝛ i utroqꝫ teſtaméto erat inſtitutus ⁊
ex alio capite q̄ꝫ ex teſtaméto nó poterat heres eſſe vñ ſine
teſtaméto nó poterat heres eē unde ſiue ex teſtaméto ꝑrio
eſſet delata ſiue ex ſcđo ṽeꝛ erat hereditatem ſibi delatam
⁊ ex teſtaméto delatam. vnde lꝫ dubitet an ex primo an ex
ſcđo nó hꝫ talem deliberationé officere cuꝫ dubitatio inter
duo extrema quoꝝ quodlꝫ eſt eiuſdem nature nihil operet̃
⁊ nullum ipedimétum ꝓducat. ff. de acqui. here. l. ꝙ ſi du-
bitet de lib. ⁊ poſtu. l. gallus. §. ſi eius vnde lꝫ ex quolꝫ teſta
méto nó deferat̃ hereditas ſed ex uno tamé ex altero eoꝝ
infallibiliter eſt delata. Quia ergo hereditas eſt delata ⁊
iuris é ꝙ adire poſſet hereditaté ex teſtaméto ⁊ ipe ſcive-
rit ex teſtaméto delatam. Cócludo ꝙ tenuit additio ſupra
dicta. Nó ob. ró ſcđa ꝙ declarauit ſe ex teſtaméto ſcđo uel
le eſſe heredem pp duo. Prio qꝛ ex quo ꝓpter primá adi-
tioné ſemel heres factus eſt ut ſupra ꝓbatum eſt ꝑ nullum
actum pót deſinere heres eſſe ut. l. ſi ſine. §. lꝫ qđ pap. ff. de
mino. C. de repu. heredi. l. ſicut maioꝛ. Scđo qꝛ cum adiuit
primo oi modo quo potuit fuit ꝓteſtatus ꝙ nollebat illi ſui
aditioni ꝑiudicare ꝑ aliquem actũ quem faceret in futuruꝫ
quo minus teneret dicte hereditatis aditio ⁊ quominꝰ oia
iura ſua ſibi cópetentia ex dictis teſtaméntis ⁊ quolibet ipo
rum ſibi ſalua eént que ꝓteſtatio eneruat uires oés ꝑiudi-
cij qđ generari pót ex declaratione p̃dicta. ff. de acqui. hẽd.
l. qui in aliena. §. fi. ⁊ ibi caſus ꝑ Inno. notabiliter ꝙ me.
cau. c. prelatũ ⁊ ſic. nó ob. de acqui. here. l. cum qui duobus
vbi ex neutro adit qđ cócedo niſi adit ex uno ⁊ per ꝯñs nó
ex altero ⁊ de uiribus eiꝰ dubitat an hereditas ſit ſibi ex eo
delata ſed in ꝓpoſita queſtione nó adiuit ex altero imo ⁊
quolibet eoꝝ oimodo quo melius potuit ⁊ ſic ſalté in con
fuſo adiuit ex teſtaméto ſibi deferẽte ⁊ nó dubitauit qđ ex
vno erat delata. Unde cócludo ex p̃miſſis dictam dimidiã
ꝑtinere uirtute dicte aditionis ad heredes uiri nó autẽ ad
auum maternũ vigore iuꝛ accreſcẽdi qꝛ nó hꝫ locum niſi in
portione defecta hec aũt nó deficit. Quid plura ⁊ hic é ad
uertẽdum qꝛ lꝫ aditio nó tenuiſſet tñ heredes viri illaꝫ dimi
diam cóſequi debẽt vigore donationis cá mortis ró impró
ptu. Si aditio nó tenuit ergo teſtamétum ex poſtfacto defi
cit quo ad ꝑſonam ipſius uiri ꝙ apparet qꝛ eius portio effi
citur caduca ⁊ tanqꝫ caduca coheredi eſt applicãda ut. C. đ
cadu. tol. §. in nouiſſimo. Item non ualet iure codicilloꝝ qꝛ
dies fideicó. importati ꝑ illam clauſulã ſcđm no. in. l. i. de iuꝛ
codi. nó ceſſit uiuo uiro qui potuit adire ex teſtamento vſqꝫ
ad ultimum vite ſpiritũ ut. l. vlti. ff. de condi. inſti. quouſqꝫ
ergo potuit ad teſtm̃ ualere non potuit ualere ut codicillus
qꝛ teſtatoꝛ noluit cum aũt nó potuit quo ad eum ualere ut
teſtamẽtum qđ fuit demuꝫ mortuo viro hereditate nó agni
ta ꝑ eum ipoſſibile fuit ualere ut codicillũ ex quo in eiꝰ uita
dies fideicó. nó ceſſit ut. C. de cadu. tol. §. ſin aũt ſub cód-
itione ergo opoꝛtet ꝙ ualeat iur. donatóis cauſa mortis ex
quo teſtatoꝛ ita diſpoſuit ⁊ eo iure ualere pót quia tempo-
re primi teſtamẽti maritus fuit preſens ⁊ intelligẽs ⁊ i du
bio p̃ſumitur eſſe cóſentiens ut. l. tale pactũ. ff. de pac. ⁊ do
natio cá mortis hodie perficit̃ nullo pacto. ff. de le. ij. l. cum
pꝛ. §. meuio in glo. ſingulari que eſt ibi cui do ſociam. C. đ
iure do. l. ij. in fi. glo. magne ibi ⁊ ſit inualida iuꝛ ueteri. Et
ex p̃dictis apparet ꝙ quo ad auum heredes mariti habent
in dicta dimidia melioꝛa ⁊ efficatioꝛa iura. Reſtat igit̃ vi-
dere de tertio principali pũcto. ſ. an onus fideicó. cóſeruet̃
per aucten. ex cauſa ut ſic heredes mariti teneant̃ pauperi
bus reſtituere illã dimidiam. Et iſte caſus eſt mihi nouus
⁊ de facto nunq̄ꝫ plus uidi nec docto. aut glo. mentioné fa
ciunt in aucté. ex cá ſi primũ teſtamẽtum factũ nó eſſet ſine
dubio tale fideicó. eſſet ſaluũ per dcm̃ auct. Ex cá ſcđꝫ oés
qꝛ ſola p̃teritóis iniuria auferet̃ legata uero ⁊ fideicó. ꝑti-
cularia cóſeruant̃ ut ibi ⁊ in coꝛpoꝛe. Sed qꝛ teſtm̃ primuꝫ
ſolẽne factum eſt reſultat magna dubitatio an conſeruetur
⁊ dubitatio conſiſtit in hoc an legata ⁊ fideicom. que con
ſeruant̃ petant̃ códictione ex illa auct. an actione ex teſta
méto qꝛ ſi petunt̃ códitóe ex illa. l. ſcđm ꝙ tenuerũt Nu. ⁊
Cy. i. d. aucté. nihil repugnat qui in dcm̃ fideicó. ꝯſeruet̃. ſi
aũt petunt̃ ꝑ actioné cá teſtó ſcđm ꝙ tenuerãt Ja. de raue. ⁊
bar. i. d. aucté. quoꝝ opi. é ṽa qꝛ tex. in coꝛpoꝛe dicit̃ tanquã
nó reciſum obtineat teſtm̃ ⁊ ſic apparet ꝙ ipm̃ teſtm̃ é ua-
lidum quo ad legata ⁊ fideicó. lꝫ ſit nullum quo ad inſtitu-
tiones ſicut ⁊ alibi. ff. de heredi. inſti. l. fi. ubi inſtitutio ſola
eſt nulla ⁊ quo ad reliqua teſtm̃ é aliqđ vñ potuit agi ꝑ actó

nem ex teſtaméto roboꝛato ꝑ. l. ſicut videmus in pactis. l. ro
boꝛatis. ff. de pac. l. legitima. ⁊ agit̃ ex pacto. l. roboꝛato nó
códitóe ex lege vnde impoſſibile eſt hoc caſu dcm̃ fideicó.
pauperibus relictum cóſirmari qꝛ ſi dicimus uel illa confir
mari ergo dicimus actóe ex illo teſtó peri: ſed ꝙ illud teſtm̃
ſcđm quo ad aliquid ſit ualidum ut teſtm̃ eſt impoſſibile ꝓ
pter p̃muꝫ ualiduꝫ inueniret̃. n. paganus cum duobꝰ teſtis
validis deceſſiſſe cum p̃mo utili quo ad inſtóes ⁊ cũ ſcđo
quo ad fideicó. iſtud autem é impoſſibile in pagano vt p̃di
xi. Ex quo cócludo auc. eo caſu nó hꝛe locum vbi duo teſta
méta fcá eént p̃muꝫ utile ſcđm inualiduꝫ ex cá p̃teritióis ul
exheredatóis imo tũc dico nihil de relictis in dcó ſecũdo te
ſtaméto cóſeruari ꝑ róem predcám. Ex p̃dictis nũc aperit̃
vtilitas reſultans in cognoſcẽdo an legata ⁊ fideicó. ꝓpetan
tur conditóe ex lege illa an actióe ex teſtó. Ex quibus oibꝰ
cócludo neqꝫ auum neqꝫ paupes antedcós fouere iuſtitiaꝫ
ſed ſolum heredes dicti mariti, ꝑ p̃ma enim opinióe ꝙ con
ſeruent̃ legata ꝑ dcám auten. ex cá. facit tamen optime. d. l.
fi. de here. inſti. ⁊ ex ſecũdo lꝫ inutile debẽt legata velut có
ſeruata ex diſpóne illius legis ⁊ ſic quodámó cum duobus
teſtis vꝫ paganus ibi decedere ⁊ hanc ꝑtem multũ ſuccin-
cte vꝫ tenere bar. ⁊ nihil allegat. ff. de le. iij. l. ſi iure in p̃ma
qóne. tamen hoc nó obſtante cócludo quod cóclusi in qóe
ꝓpoſita qꝛ ſcđm teſtm̃ eſt nullum róne p̃teritionis qꝛ hoc
caſu ſubeſt duplex impedimẽtum vt legata non debeantur
de iure antiquo p̃muꝫ eſt p̃teritio ⁊ illud impedimẽtum re
mouet̃ per auten. ex cá ſcđm eſt nullitas ipſius teſtamenti
cauſata ex p̃mo ſoléni qđ remanet ualidũ ꝓpter illud qđ im
poſſibile eſt valere ſcđm ⁊ iſtud obſtaculum ꝑ illam auten.
non remouet̃: ſꝫ ſolum obſtaculum p̃teritióis ut in. §. aliud
quoqꝫ capitulum ibi enim ſola é noſtre ſeueritat̃ intentio a
parentibus ⁊ liberis iniuriam p̃teritóis auferre ⁊c. vñ nó
extẽdam ad caſum alium maxime qꝛ venit correctiue ad iu
ra antiq̃ vt. l. p̃cipimus in fi. C. de appel. ⁊. C. de ſa. ſan. ec.
auten. quas actóes hoc ét ꝓbo noua róne ⁊ viua qꝛ tex. i. d.
§. aliud dicit ꝙ relicta que cóſeruant̃ p̃ſtari debent ꝑ ſucceſ
ſoꝛes ab inteſtato in ṽer. ſi aũt hec obſeruata nó fuerint. ij.
ibi. ſed reſciſſo teſtó eis qui ab inteſtato ad hereditaté defũ
cti vocant̃ res eius dari diſponimus ⁊c. ꝑ quem tex. euidẽ
ter cócludo ꝙ ille. §. non hꝫ locum niſi reſciſſo teſtó ex cá p̃
teritóis res ad cám inteſtati reducat̃: ſed in caſu noſtro res
non reducit̃ ad cám inteſtati qꝛ inſtituti in p̃mo teſtó vocã
tur ⁊ ad iſtud nó uideo reſpóſum. Non ob. d. l. vltima imo
facit pro iſta ꝑte ſubtilr̃ intuenti per locum a ſpẽali. naꝫ ſpẽa-
le eſt ibi ſcđm omnes ꝙ cóſeruent̃ ibi legata nullo caſu vñ in
ꝯ̃riũ eſt ius cóe. Item non debent̃ ibi ut ex teſtó cum ſit
inutile vt ibi glo. dicit ⁊ idem no. in. l. eam quã. C. de fidei
có. Nec ob. lꝛa que dicit ex teſtó ſcđo deberi qꝛ iſtud ſubie
ctum. ſ. teſtamẽti deſtruit̃ per eius obiectum. ſ. nullitatis ſic
C. de fur. l. falſus. C. de here. l. oés de pigno. ac. l. eleganter
§. qui reprobos vñ neceſſario dicẽdum eſt illa legata debe-
ri vt ex ultima uolũtate in caſu illius legis. ⁊ hoc tenet pa-
ter meus. d. bal. in. l. fi. p̃dcá ⁊ hec ſunt ſubtilia ⁊ utilia ⁊ no
tanda ⁊c. Et ita dico ⁊ cóſulo ego ang. ⁊c. clxxxiiij.

De locatóe fcá vni pro ſe ⁊ filijs ſuis maſculis legitimis
⁊ una femina Utrum p̃mo ueniũt maſculi ⁊c. ⁊ de ſtatu
to excludente filias maſculis extantibus ⁊c.

X forma Et ſerie dcóꝝ inſtrumẽtoꝝ
apparet ꝙ quelibꝫ conceſſio
fuit fcá ad libellum ꝓ tpe. xxix. annoꝝ predictis
ſupius noiatis ſtipulatóibus pro ſe ⁊ ſuis ma-
ſculis ⁊ una femina tm̃ ad renouãdum vnum ex eis. Uñ
ex themate elicio p̃ncipalr̃ tria dubia. Primũ eſt an extan
tibus maſculis ⁊ ét vna femina illa admittat̃ vna cum ma
ſculis an ſolum maſculis nó extantibus ante inueſtitis. Se
cũdo poſito ꝙ admittat̃ dcá unica femina cum maſculis ex
verbis inſtrumẽti an excludat̃ ſi ſoli maſculi inueſtitio ſuc-
cedũt in uniuerſum. Filia uero ſolum in certa ꝑte ꝓut fuit
in themate ꝓpoſito. Tertio quid impoꝛtãt illa uerba ad re-
nouãdum ⁊c. ⁊ de eoꝝ effectu. Redeo ad p̃muꝫ ⁊ dico
ꝙ illa uerba ꝓ ſe ⁊ filijs ſuis maſculis legitimis ⁊ una fe-
mina ſunt dubia poſſunt enim interp̃tari ut p̃mo maſculi i
mitent̃ cum p̃mo ſint noiati ⁊ ſic ex oꝛdine uocatóis vt. ff. đ
uſufruc. l. quot̃. duobus. ff. de here. inſti. l. qui ſoluendo nó
erit. ff. de fideicó. lib. l. generalr̃. §. quis ergo. ff. qui ⁊ a qui-
bus. l. ſi quis hñs. Secũdo ex feruentioꝛi dilectióe per ꝯ̃
hentes ſimul demóſtrata erga maſculos in quocũqꝫ nume
ro inuitatos q̄ꝫ erga femina quarũ numerus una claudit̃ ⁊